

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Postán vagy Pécsen házhoz küldve:
EGYÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
FEL ÉVRE 2 „ 50 „
NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
EGY ÉV SZÁM 10 kr.
Megjelenik minden szombat.
Egyes számok kapnak Weldinger N.
könyvker. (Szechenyi-ter.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
Egy öt hasábos petit sor egyeztet
megjelenéséért 6 kr., 3-szorított
5 kr., 10-szeres 4 kr. fizetendő.
Minden hirdetés után
30 kr. bélyegdíj fizetendő.
A nyilatkozó petit sora 10 kr.
A hirdetés díj előre fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizethetni helyben: a kiadóhivatalban, **BLAUHORN ANTAL** úrnál a városház épületben, **LILL JÁNOS** úrnál a budai külvárosban,
BOHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden póstahivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8-ik szám.

Az új főispán.

(V.) Kardos Kálmán, Baranya vármegye és Pécs szab. kir. város új főispánja is elmondhatja, hogy: »Jöttem, láttam, győztem!« . . . Mint főispán jött hozzánk a közelmúlt napokban; látta a meleg rokonszenv, hódoló tisztelet s szinte szeretet hangos nyilvánulását s győzött, mert megnyerte a nagy közönség bizalmát — és ez nagy győzelem! Sok embernek soha sem sikerül megnyerni a nép bizalmát s ő megjelentésével, beköszöntő szavaival megnyerte azt. Alig foglalta el a főispáni széket, már fölhangzott a közvélemény szava: »Buzunk benne!« S ezen előzetes bizalom oly fényes kitüntetés, a minő Baranyában csak egy baranyai szülöttet, csak egy Kardos Kálmánt érhet.

Kardos Kálmán nem ismeretlen férfi előttünk. Ismertük mi már régen őt, hiszen itt született Baranyában, itt nevelkedett közöttünk, huszonhat éve szolgálja a megyét. Mint aljegyző kezdte meg működését, majd mint megyebizottsági tag vett részt a megye közigazgatási életének intézésében s mint országgyűlési képviselő, hosszabb időn át képviseltette a megye egyik járását. Jól hangzott beszédeiben, hogy nem új ember közöttünk, csak a minőség új, melyben most megjelent. Igaza van, csak a minőség új, de azt hisszük, nem csalódunk, ha azt mondjuk, hogy csak neki új, mi már ismerjük: mindazonáltal kívánnuk, hogy előtűnjön is tegye ujja — szebbé, jobbá, áldásosabbá, s mi ennek szívünk melyéből örövendően fogunk.

A főispán a kormány embere, ezt mi jól tudjuk, de ettől most eltekintünk, midőn Kardos Kálmánról van szó. Igaz, hogy egy függetlenség és 48-as lapnak nehéz ettől eltekinteni, de mi leküzdjük e nehézséget, hogy megmutassuk, miszerint nem vagyunk előítéletek s peszsimisták, a kik mindent már előre s föltétlenül elítélnék; mi most kivételesen a kormány emberétől is jót várunk s reméljük, sőt hisszük, hogy e várakozásunkban nem is csalatkozunk.

A megyei közgyűlésen tartott beszéde följjogosit bennünket arra, hogy jót várjunk tőle. Elmondta, hogy ámbár nem tartozik azok közé, a kik a közigazgatástól mindent, de igen is azok közé, a kik attól sokat várnak; az egész ország, minden lakójának legtöbb érdeke

ennek kezeibe van letéve — igényei mai nap nagyok — formához kötvék, de ha a mai korban a korszak követelményei egy bizonyos bürokráciát igényelnek is, tartozkodni kell, hogy a formának föl ne áldoztassék a lényeg. A nép érdekeit megóvni, munkaerejét s idejét kímélni, igazságot szolgáltatni mindazon ezernyi csekély ügyben, melyre paragrafus nincs és nem is lehet — tanácsadója, barátja, atyja lenni a népnek, ez nemes feladata a közigazgatási tisztviselőnek, áthatva mindig hivatala szentségétől, szem előtt tartva mindig saját s az egész adminisztráció becsületét.

Nagyon helyesen fogta föl a közigazgatás hivatását s ha ily szellemben — minden befolyás és beavatkozástól menten — kormányozza a megyét, akkor áldás kíséri működését.

A személyes ügyekre vonatkozó szavai is nagy hatást kellettek, mert — úgy mond — legyünk meggyőződve, hogy minden befolyásan kívül fog állani, meg fogja ugyan kísérteni a megye közönségét az érdem jutalmazására irányozni, de menten minden befolyásolástól, mert bárkit is állít mellé a megye közönsége, hogy kötelességét meg fogja tenni, erről felel, mert felelni tartozik.

Szép és nagy mondaságok voltak ezek, melyekben zálogát látjuk a megye szebb jövőjének s adja Isten, hogy e látomány ne pusztá vizió legyen, melyet a képzelet szül s a való életmel, hanem igazán bekövetkező tény, mely Baranyamegyét s székhelyét Pécsét nagygyá, virággzóvá tegye.

Eljen Kardos Kálmán!

A új főispán beiktatása.

A fogadtatás.

Kardos Kálmán Baranyavármegye s Pécs szab. kir. város főispánja vasárnap reggel ült vonatra Hidasdnál. Rendkívüli ember-sokaság, lovas banderium és zenészkísérte a vasúti állomáshoz, homnét a viganipól vonattal egéztárazó eljenzések közt kelt utol. — Mágooson Halvax József plébános üdvözölte, Moesoládon Kulcsár József községi tanító. — Új-Dombóvárra delután fél kettőkor rohogott be a vonat. Itt Radocsy Sándor intézett hozzá lelkes szavakat. Ugyan itt tisztelettel s tolmamegyei küldötséggel, Sásdon Gruzling Ferenc magyar-széki plébános köszöntötte. Abaligetén Vidák József helyi helyi plébános, Bükösön Törlér Károly szent-lőrinczi főszolgabíró, s Szent-Lőrinczen Szilly László o. gy. képviselő üdvözölt. Végre berobogott a vonat Pécsre. Itt a szakdolgozó daczára óriási sokaság közönség várta. A lovas banderium sorfalat képezett

az állomástól a városba vezető uton. A banderium élén volt: Jeszenszky Lajos, Rapún Aladár, Perczel Béla és Szinkovics Károly szép magyar diszruhában. A perronon a megyei küldötség élén Feszti Károly kanonok, a városi küldötség élén pedig Troll Ferenc pápai prelátus fogadták s üdvözölték az új főispánt. A lelkes beszédekre nagy megalatottsággal válaszolt Kardos. A szívélyes köszöntések után, Lesikla útlek s a városba hajtottak. A városház földszint kapujában Aidinger J. polgármester fogadta üdvözölő szavakkal a főispánt, a »Nador« szállodában pedig, hol a főispán szállva volt, id. Jeszenszky Ferenc alispán üdvözölte, azután a különböző megyei küldötségek tisztviselői. Este díszelőadás volt az arénában, melyen Kardos Kálmán is megjelent: Rákosi Jenőnek »Budavár megvétele« című darabja került színre.

Beiktatás a megyénél.

Hétfőn reggel ismét csak esőben kezdődtek az ünnepélyességek. Kilenc órakor a leuconai templom elé rohogtak a fogatok s ott gyülekeztek össze Baranyavármegye és Pécs város összes hatóságai, úgy az állami hatóságok fejei, az ügyvédi kar, a jogakadémia tanári kara, a katona tisztikar fő emberei. Kilenc óra előtt vonult be Dulánszky Nándor megyés püspök, kit a templom ajtajánál a klerus fogadott, majd utána a püspök díszfogatán Kardos Kálmán főispán is megérkezett, ki a padok előtt föllállított megyei hajduk sorfalat elhaladva a jobb felőli kanonok-székek eljében foglalt helyet. A püspök a »Veni Sancte« után esend misét mondott, mely alatt az énekkar Brosig M. miséjét énekelte Wachauer Károly karnagy vezetés alatt. Az offertorium bas-soló betéttel Bernstein Ottó énekelte valóban gyönyörű előadással. A mise végeztével a főispán s az összes jelenlevők a megyeházához hajtottak. A közgyűlési nagytérmen szufolált megtele a megye tisztikarával, a notabilitással s bizottsági tagjaival, továbbá a meghívott vendégekkel, míg a megnagyobbított karzaton igen szép nő közönség foglalt helyet, megtöltve annak minden zugát. Kiűn a folyosókon szintén szízsákra menő egyes közönség állott, kik már a terembe nem férhettek. A hosszú asztal fejeél Rapun th. szolgabíró, Jeszenszky Lajos, Perczel Béla aljegyző és Szinkovics Károly díszmagyarba öltözve a megye négy zászlaját tartották. Jeszenszky alispán a közgyűlést megnyitván, a beiktatandó főispán meghívására Feszti Károly kanonok elnöklete alatt Sikovics Tamás, Szily László, János Ferenc és Németh Lipót bizottsági tagokból álló küldötséget menesztette. Nemsokára vizsákregett a küldötség s Feszti kanonok az alispánnak küldetésük elvégzéséről jelentést tett. Rá néhány percre belépett a terembe a kardos Kálmán főispán pompás díszmagyarban, Oriási, szünni nem akaró élén fogadta őt a megye közönsége, a zászlókat pedig meghajtották előtte. Amint a főispán elfoglalta a széket, egyszerre elesendesült a zaj s Kardos Kálmán így szól a közgyűléshez: »O császári és királyi Főlsége által Baranyavármegye főispánjává legkegyelmebben kinevezetvén, kérem az erre vonatkozó okiratot fölolvastatni s tőlem a hiva-

talos esküt a gyűlés folyama alatt kivenni.« Ezzel a kinevezési okmányt átadta a főjegyzőnek, ki azt fölolvasta, mely után a közönség percekig tartó éljenzésben tört ki. Ezután Sláby Ferenc ezredes püspök elől-vasta az eskü-mintát, melyet utána mondva Kardos Kálmán letette a főispáni esküt, melyet a közönség állva hallgatott végig. Az eskü letétele után a főispán leült székebe, mire Radocsy Sándor, Sey Lajos, Törlér Károly és Antal Pál, mint a négy legidősebb szolgabíró, ősi szokás szerint a szék négy lábát megkapva, háromszor föl-emelték az új főispán a közönség folytonos éljenzése között. A zaj esendesültével mindnyájan elfoglalták helyüket s Kardos Kálmán főispán a következő beszédet tartotta:

Mélyen tisztelt megyei közönség!

26 esztendeje, hogy Istenben boldogult Seitovszky főispán az aljegyzői tollat kezembe adta, érdemem nélkül, vezetettve egyedül régi tradícióktól s e percztől fogva — hasonlólag minden érdemem kívül nemcsak szeretett, hanem elkenyvezetett gyermeke voltam a megye közönségének, kit karjaira emelt, vitt lépésről lépésre, fokról-fokra, míg mai napon Főlsége kegyeiből az elnöki széket foglalom el, mert hogy azt elfoglalom, azt is egyedül a t. megyei közönség bizalmának és szeretetteljes ragaszkodásának köszönhetem.

Szép idő volt azok, midőn pályafutásunkat itt a megye termében megkezdettük. A nagy eszmék és eszmények harca, vezetettve ősz bajnokoktól, kik hazánk legszebb alkotmányos aréjait az ébredő nap sugarai alatt végigküzdötték, körülveve mellettkin férfiak által, kik az emberiség legszentebb ideáljait harcolták és mi, az akkori ifjú nemzedék, tombolva és úngva örömeiben, lehet, telve nagy hibákkal és hiányokkal, de a nagy eszmék befolyása alatt menten a kiesinyes gondolkodás salakjaitól, lelkesületlenendert a mi szép és nagy, összeforva a barátság lánczai által, nem ismerve irigységet s szívesen átengedve egymásnak az első helyet, azt levén hatva azon gondolat-tól, hogy nem az az első hely, kit a sors magasabb polcra emelt, hanem azé, ki, habár szerény, helyét egészen és tisztessen föl i be.

De lezajlott csakhamar a nagy eszmék harca; az élet, a létért való küzdelem kényserített bennünket is a gyakorlati tere lépi s nem kerülhetve, hogy visszazserezt alkotmányunk gyermekeiben hibákba ne essünk, ezeken orvoslást és helyrehozást mindenki a közigazgatástól várta.

En, t. megyei közönség, nem tartozom azok közé, kik a közigazgatástól mindent, de igen is azok közé, kik attól sokat várnak; az egész ország minden lakójának legtöbb érdeke ennek kezeiben van letéve; igényei mai nap nagyok — formához kötvék, de ha a mai korban a korszak követelményei egy bizonyos bürokráciát igényelnek is, tartozkodni kell, hogy a formának föl ne áldoztassék a lényeg!

A nép érdekeit megóvni, munkaerejét s idejét kímélni, igazságot szolgáltatni mindazon ezernyi csekély ügyben, melyre s, nincsen s nem is lehet, tanácsadója, barátja, atyja lenni a népnek — ez nemes feladata a közigazgatási tisztviselőnek, áthatva mindig

hivatása szentségétől, szem előtt tartva min. hig saját s az egész adminisztráció becsületét.

Kinek nagy, hatalmi állás jutott az életben osztályrészül, meg fogja tudni védeni önmagát minden körülmények között és nagy érdekeit képviselni fogja; de nem szabad felednünk, hogy a szegény ember csekély ügye reá nézve ép oly nagy, még talán fontosabb, mert a kevéssel mindenét veszti. Ezért követeli eskünk már, hogy különbséget ne ismerjünk.

E terhes feladatomban megoldásában kérem a t. megyei bizottságot, kívül hosszú évek folyamán egy sorban küzdöttem, legyen szíves jövőben is oldalam mellett állani, nagy eszmék és problémák megvitatására. Meg van a fórum, legyenek ott ellenőrzők, óvják meg anyagi érdekeinket, mert politikailag független embereket is csak az anyagi függetlenség teremti; működünk egyetértőleg és ne vezessen soha más érdek, mint hazánk és benne kedves megyénk boldogsága.

Személyes ügyekben, legyenek meggyőződve, minden befolyásan kívül, függetlenül fogok állani, — megfogom ugyan mindig kísértetni a megye t. közönségét az érdem jutalmazására irányozni, de menten minden erőltetés, minden befolyástól, mert bárkit is állít mellém a t. megyei közönség, hogy kötelességét meg fogja tenni, erről felelek és felelni tartozom.

Ti pedig, kik hivatta vagytok velem a megye kormányzatában osztozkodni, lebegjen örökké szemetek előtt, hogy a mi magánemberben a főkövetelmény, a jellem és a becsület, tölelek fokozva várja azt a közönség.

A állam, a megye nem remunerálhatja szolgálját; kell hogy jutalmát azon magasság öntudatban találja föl, hogy közreműködött a legnagyobb czél elérésében, az emberiség boldogításában.

Tegyük meg nem csak azt, a mit kell, hanem mindazt, a mit lehet.

Évszázadok óta a megye főispáni székében helyet foglaltak a haza legfényesebbjei; voltak ország nagyjai, kitűnő főispai és legjelebb férfiai — én nyomukba nem léphetek.

De ha vigasztal egy, ugy ez azon tulajdonom, hogy századok óta nem volt ki sem e székben, ki e megyében született és nevelkedett, gyermekébe óta ebben élt, ki létrehozta a megyei élet utérének minden létezését, kit ide költött multja, jelene és jövője.

Vannak nagy látkörü emberek, ezek széles e világban mindenütt föltálatják helyüket — én ezekhez nem tartozom; én itt találtam föl az életben mindenemet, mindent, a miért küzdöttem és rajongtam, mindent, a mit szeretek!

Nyujtanak kezét, kik eddig velem együtt küzdöttek! Eljen a haza, éljen a király, éljen Baranyavármegye!

A szünni nem akaró éljenzés lecsillapultával Jeszenszky Ferenc alispán és Bartos Ágh Imre főjegyző mondták el beszédeiket. Az alispán beszéde a következő:

Méltóságos főispán úr!

Nemzetünk fő jelleme a szabadságérzet, a hazaszeretet, az alkotmányos jogok tisztelete; az tartotta fenn hazánkat sok száza-

TÁRCZA.

Emléksorok.

K. G. k. a. emlékkönyvébe

A mikor e könyvet a kezembe vettem
Egy édes-bús emlék ujját meg lekemben . . .
Szept tavaszi nap volt, haza szállt a fecske
S vígan csicseregve azt csacsogta egyre,
Hogy egy kis angyallal rokonságra lépek —
En a szép kis angyal te voltál jó lélek.
En a rokonságnak szívből örömdettem,
Az öröm derűje ragyogott felettem;
De hát eljött az őz hűvös szellőjevel,
A játszi kis fecske szebb hazába ment el
S mint a rózsaláncznak, melyet szőjél vágnak,
Végos-vége lett a kedves rokonságnak.

Talán a Jő Isten maga rendelte így,
Csalfa szív árnyánján zetszakadt a szent frigy;
Nem te vagy a hibás, amaz volt a hamis,
Ez által lett vége rokonságunknak is . . .
En a rokonságról, fájdalom, lemondok,
Te pedig tanulj meg feledni s légy boldog!

A. J. k. a. emlékkönyvébe.

Nem a frázis tarka virágiból
Kötök ékes füzért,
Ehhez az én igaz és őszinte
Lelkem sehogyszem ért;
Egyszerű szavakkal,
De őszinte szívről
Mondom amit érzek
S ez a legszebb, hidd el.
Mint jó rokon szeretett hűgának
Azt kívánom néked,
Hogy gyermeteg tiszta lelked a mit
Álmódott jót, szepet —
Teljesídjék be őh!
Valamennyi álmad
S szívedben a menyeyt
Sajról-színre lássad!

W. J. k. a. emlékkönyvébe.

Őszinte barátság az ismeretségünk.
Egymásfelé mindig mosolyogva lépünk,
Ebben a mosolyban öröm s boldogság van,
Tükrözik a lélek az arcz mosolyában.
A mint, a milyennek ismerjük ma egymást,
Jó ismeretségünk maradjon így folyvást;
Mondhassunk idövel: így volt az már régen,
Barátságunk örök, mint a nap az égen.

Letenném a tollat, de még egyet mondok:
Kít a szíved szeret — az is legyen boldog,
Legyen veled boldog, szeressetek egymást . . .
Csupa gyönyörűség lesz az élted, meglásd!

R. G. k. a. emlékkönyvébe.

Ha a költő emléksort ad:
Szívébe mártja a tollat
S a ki szíve vérevel te
Az hazudni soha sem bír;
Azért hát hidd nekem lányka:
A szív egy dús kincsese bánya . . .
Te is gazdag vagy a szívedben,
Jóval áldott meg az Isten.
Oh csak vigyázz, óva intlek,
Ne tárd föl azt mindenkinek;
Csak annak add, a ki kérte,
A ki szeret és cserébe:
Saját szívét adja érte!

Várady Ferenc.

Az áruló.

— Elbeszélés a katona-életből. —

Írta: Fehér holló.

(Vége.)

Mi ötén félrevonultunk, magunk közt
a dolgot megbeszélni. A segédtséget egy szol-
gálati szabályzatot nyomott a tiszthelyettes
markába, hogy abból »tartson iskolát« ne-
künk a hadi czikkelyek XIV és XV. pont-
jairól. Tehát elvonultunk készsülni.
— Fiúk! — kérde a tiszthelyettes, kü-

lönben albró egy vidéki járásbírósnál —
melyiketek tud valamit arról?

Kénytelen voltam kirázkolni vele, hogy
valamit sejtsek az egészről, s amennyit tud-
tam, elmondottam belőle.

— Biz ez eléggé bemártja az ayaftit,
— szölt a szakaszvezető, különben alügyész,
szintén vidéken.

— Lássuk most a hadi czikkelyeket,
indítványozta az örvetető, ki velem egy-
vivasú ügyvédjelölt volt.

Felolvastuk, — köztül általi halál a
kémre, háború esetén. Ez erős.

— Hátba nem ez az eset alkalmazta-
tik, — szölt újra a tiszthelyettes. — lássuk
tovább. XVI. §. Felségárlás — köztül általi
halál.

— Mindenütt köztül, — szölt az alügyész
— tehát fel fogjuk akasztatni.

— Hohó, — szölt közbe most az ör-
mester, Budapestben ismert nevű fiatal védő-
ügyvéd, — itt van a 22. §. hivatalos titok
elárulása — öt évi börtön. Ez az igazi. E
mellett allegálunk.

— Helyes, — zúgtuk mindnyájan.
E perczben egy altiszt lépett be; oda-
szalutált a tiszthelyettes elé s jelentette,
hogy a tábornok úr hivat mindnyájunkat.

A tábornok irodájában hosszú festetlen
asztal mellett egy sereg tiszt ült már. Az
asztal fejen a tábornok, jobbra tőle egy
örnagyhadjbíró, balra egy ezredes, aztán
más két törzstiszt, egy kapitány, egy fő-
hadnagy s egy hadnagy. Mi odasorakoztunk
a tábornok elé.

— Tudomásukra hozom, mi miatt van-
nak itt, — szölt a tábornok. — Paulovics
Jenő felségárlás vádjá miatt haditörvény-
szék elé állítottatt. A hadi törvényszék
szabályszerint megalakult, tegyék le az
esküt.

Mi megesküdünk, hogy legjobb meg-
győződésünk szerint fogunk itélni.

— Első eset ez, — szölt ezredesünk,
— hogy e szol átlára egy évi önkényesek
alkalmaztatnak. Önök mindnyájan jogtudó
emberek, sok fölőlsleges magyarázatnak vé-
teti: eleje ezáltal. Ismerik a hadi czikke-
lyeket egész alaposan, tudják, mihez kell
magukat tartani. Üljenek le.

Helyet foglaltunk. Az örvetető ült a
hadbíró mellett, utána én s úgy rang szerint
a többi három. Az albró tiszthelyettes épen
az asztal végére jutott s a tábornokkal né-
zett farkasszemet.

A hadbíró röviden előadta az ügyet.
Kapitányom szemmel tartotta Miliczák há-
zát s midőn egy este Paulovics besuhant
oda, a nyert jelentése saját maga szietett
oda egy őrséggel, azt véve, hogy Paulovics
életveszélyben volt. Mily nagy volt azonban
meglepetése, midőn a bosnyák család tag-
jaival lakmározva találta. Rövid szóváltás
után kiderült, hogy Paulovicsot ott mindenki
családtagként tekint. A kapitány erre elfo-
gatta őt s a házban motozást rendelt el,
melynek eredménye egy sereg lelt és je-
lentés volt, cyrill betűkkel írva Paulovics
keze által. Ezek különböző képek jelenté-
seit tartalmazták, többek közt azt is, kit
egy hó előtt meggyilkolva találtak.

A kihallgatási jegyzőkönyvnek felolva-
sása után az elnökő tábornok elrendelte a
vádoltot bevezettetését. Paulovics két szuro-
nyos katona közt jött be; rajta semmi vá-
ltozás nem látszott. A vádat meghallgatta
s aztán azt kérdezte, hogy szabad-e reá
válaszolni. Az elnök megadta az engedélyt
s ő elmondotta, miként került a bosnyák
családba s mint lett árulóvá.

VI.

— Hivatalos iratokat vettem épen a
hadosztály-irodából, — kezdé elbeszélését —
tavaly november elején, egy délelőtt, midőn
az utcán egy nagyon szép leány jött ve-

lem szembe. A szerencsétlenség megtörtént,
és belenéztem a szemébe s el voltam veszve,
követnem kellett lépteit. A meszt melletti
utczába érve, hozzá csatlakoztam, megszól-
lítottam, nem ellenkezett, hazakísértem, mi-
dőn azonban vele kis kamrájába léptem s
ott egy darabig időztem, egyszerre két izmos
férfi megröghant, leteperked, megkötözték s
a hivatalos iratokat hatalmukba ejtették. Ekkor
az egyik, kit társá »kapitány«-nak nevezett,
azon két eszt közötti választásra hívott föl,
hogy vagy nyomban elmentsz a torkomat
vagy nőül veszem a leányt s közéjük
esküszöm.

— S ki volt e kapitány? — kérde a
tábornok.

— Petro Bozovics, — válaszolt a
vádolt.

— A fölkelés egyik vezére, — jegyzé
meg az ezredes. — Folytassa.

— A leány nagyon szép volt, — foly-
tatá Paulovics, — s habár a haláltól nem
féltem, elgondoltam, hogy a kezeikben lévő
írományok elveszése kiszámíthatlan kár lenne,
mert azok közt a vezérkar által ki olgozott
tervek is voltak. Hogy ezeket megmentssem
ünnepelesen megígértem mindent s val'
sunk szerint megesküdtem rá. El vo'
azonban határozva, hogy agyon lövöm
gamat, mihelyt az életből teljes rés
kivettem. De ezt nem tehettem, mert
tul a leányval egyedül se hagytak, sőt
léptem kémekek ügyeltek. A ka-
parancsokat küldött nekem; most e
vatalos irat kellett másolatban, n.
hadserg kémeinek jegyzéke. Végre,
Stankovics kem hollett elárultam n.
ők megröghant kivégezhették, attól k
nem gyanakodtak rám, sőt aztán val
egy pópa által összeesküettek vele, ki
lásomat idézte elő, Zsófiámmal,
— Ön engedély nélkül megnősült? k
a tábornok elszörnyedve.

dokon át, ez nyújtja a biztos reményt a jövőre kétségei ellen. Most egy nagy átalakulási korszakban élünk, a nemzetűl vezetőitől fogva függni a szerencsés megoldás. Azon nemzet, mely multját nem tiszteli, annak jövője is kétséges. Mentse meg a Mindenható hazánkat és nemzetünket minden árny- és egyenletenségtől. Lehetnek pártok, lehetnek nézetkülönbségek, de a haza szeretetében mindnyájunknak együtt kell érnünk.

Méltóságod, mint egy alkalmatosság fősáncja, ma vette át megyéje kormányzatát; tiszteljük, mint legelső intézményünk képviselőjét, lelkesedéssel és szeretettel üdvözljük Méltóságodat, mint megyénk szülöttjét. Hisz itt kezdte meg deli ifjúságában közpályáját, mint aljegyző, később főbíró; s sok éven át, mint országos képviselő, önzetlenséggel és előzettséggel által a legszebb polgári jutalomban részesült: mindenki tisztelte és ragaszkodásában.

Érdemei elismerésül O Felsége kegyelme és bizodalma a megye fősáncjára nevezte ki. Mi miniszterpáris törvényes jogainkhoz híven ragaszkodunk, reméljük és hisszük, hogy ez nem fog összeütközésbe jutni a Méltóságodhoz való tisztelet és ragaszkodásunkkal, sőt inkább a kölcsönös bizodalom által elérjük azt, amit mindnyájan óhajtunk: megyénk jólétét és fölvirágzását.

Aldja meg a Mindenható minden jóval, tartson bennünket folyvást jobb érzelmeiben és szeretetében. Kívánjuk és óhajtuk, hogy hazánk, nemzetünk és megyénk javára boldogan és sokáig éljen!

Fogadják a szomszéd megye küldöttei, kik megyénk mai ünnepét jelenlétükkel meg tisztelték, szívünk mélyéből jövő hálás köszönetünket. Tartásuk fenn továbbra is a szomszédok at tanúsított baráti, atyafiságos szeretettel és legyetek meggyőződve, hogy azt mi is hasonlóképp fogjuk viszonzni. Hogy ez így legyen engedje a magyarok Istene, ki titketek aldjón meg. Eljetelek sokáig!

A főjegyző beszéde a következő:

Méltóságos főispán úr!

Tekintetes közgyűlés!

Dicsőleges emlékezteti Hunyady Mátyás királyunk uralkodása óta nem volt része Baranyának azon kitüntetésben, hogy a maga szülöttjét tisztelhesse volna főispáni székhelyén.

A rendelkezésre álló történeti folyóiratok szerint ugyanis 1449-ben Gara Lászlóval végződik azon főispánjaink sora, kiket bennszülötteik tiszteletének.

338 éven át kellett tehát az idő kerekének forognia, hogy Méltóságod személyében hazánk büszkeségének kielégítést nyerjen. Voltak kitűnő, országos jelentőségű főispánjaink: érdemeiket megörökítve tartjuk jegyzőkönyveink, de a gyökéri eredet miatt származó rokon-érzés annyi idő után ma üdvözlőzi azt először.

A szenvedések egész özöne zúdult át Baranyán 1543-tól 1690-ig, amely időközben Váraljai Szaniszló pécsi főispánja és gróf Draskovich János főispánja között a török nemzet tartotta meg szállva kisebb hazánkat.

Gróf Draskovich Jánostól kezdődik megyénknek újabb története, mely némi megszakítással napjainkig folyik. Megyénk az ő idejében az elpusztult ősi fának gyenge és alig sarjadzó hajtásait mutatja, mely azonban ma, 179 esztendő után ismét meg erősödött valóságában nyújtja védő ágait, örömet, szeretetet árasztó leveleit Méltóságod feje fölé.

Hogy mily szomorú képe lehetett Baranyának az új korszak kezdetén, azt az 1710-iki összeírás magyarozza; e füzetek magában foglalja akkori lakosságunk név és z e r i n t i összeírását, végén statisztikai rövidséggel arról értesít bennünket, hogy summa summa: 5-57 fonyi volt a lakosság ott, hol az ma a 200,000-et meghaladja.

Számtalan más érdekes adatot lehetne fölhozni, hogy lássuk, mily siralmas állá-

potban volt most virágzó, a természet bőséggel megáldott kisebb hazánk; de ez messze vezetne célunktól.

Célunk méltóságodat, immár ünnepélyesen beiktatott főispánunkat üdvözölni, tisztelni. Régi szokásán fogva nekem is szerencsés kötelességem a közörmű, a reménységet, az óhajtatást és a magunk álláspontját tolmácsolhatni.

Hogy a hízegnek még látszatát is elkerüljem és az elkerülés utáni törekvéssel izetlenséget ne tegyek, legjobb lesz egyszerűen az igazat elmondani, azt, hogy Méltóságod kinevezetésével óhajtatunk teljesült.

Mi nem tekinthetjük Méltóságodat a kormányhatalom rideg biztosának, hanem tekintjük úgy, mint ha szabad választásunkból lett volna kormányzónk.

Ritka tünemény, hogy a kormány bizalma és a kormányzók óhajta egy talákozék, mint Méltóságod személyében.

Méltóságod ismer itt mindenkit és mindent; itt kezdte pályafutását, velünk együtt fáradozott a közügyek teendőiben. Méltóságod itt megelégedni pályája kezdetéről mikor 1861-ben mint a vármegye második, majd később első aljegyzője az alkalmatosság újraébredésében részt vett, sorsunk egyik tényezője volt. Méltóságodot megemlíteni, hogy ama korszaknak hibái is voltak. Lehetett: a felelősség tengerre merült, mint az apróságok, melyek nagy dolgokkal járnak; de nem merült felelősségre ama korszaknak lényege.

Az idők változhatnak, változnak is; a hajós sem halad mindig egy irányban, de van egy változatlan sarkcsillag, mely ott utjában vezérli s e sarkcsillag nemzetünk közel ezer éves hajózásiában meg mindig az, a mit őseink úgy hittak: Integritas regni.

Ez a magyarszívűség, a magyar érzéskép, nem irható!

Méltóságod tudja jól, hogy e teremben az országos politikai áramlatok gyűrűsei alig szoktak folytatást lenni; hogy mi itt inkább és lehet mondani pártkülönbség nélkül az önön magunk kormányzásával foglalkozunk; de ebből nem következik, hogy azt a sarkcsillagot elfelejtettük.

Bár reméljük, sőt tudjuk, hogy méltóságod nemes természetének egész gyöngédséggel fogja az általunk feltételezett önműködő bizalmat, nem szabad akár udvariasságból, akár szeretetből elhallgatnunk, ami hasonló ünnepélyességekkel mintegy kötelezőszerűleg Méltóságod majd minden előjében elmondandó, azt t. i., hogy mi koronás királyunk iránti hűségéből kiindulva a kormányzat a kötetlen tiszteletet és engedelmességet megadva — vicem pro vice — törvényhatóságainak legapróbb jához ragaszkodunk és azoktól a leghőbb szeretet, a legmélyebb tisztelet kedvéért sem tágtunk.

Tudjuk azonban jól, hogy Méltóságod bőles belátással meg fogja vonni a határt, hogy a törvényes ellenőrzés színes ügyével a törvénytelen erőltetés terére nem fog lépni.

Tekintetes közgyűlés! Büszkeségünk, örömkünk e nagy, 338 esztendő óta nélkülözött napján különösen érzem gyengeségemet, érzem: előjaim összes emléire, ésszerűségeimre volna szükségem, hogy a tek. közgyűlés örömeinek méltó tolmácsa lehessen.

Méltóságos főispán Ur! Engedje meg, hogy ezen ünnepélyes pillanatban, midőn szívünk örömeitől dobogásai közt elmondott esküjének hangjai, hozzánk intézt kegyelmes szavai e teremben meg rezegnek, engedje meg, hogy a történeti, a közjogi momentumok mellett még egyet megemlíthessek, hogy azon mályan beható nagyot, kicsinyt, gazdagot, szegényt magához kapcsoló hűről és felelősségünk meg, mely bennünk már ezeltől is Méltóságodhoz fűzött, melyet a bürokrácia nem ismer, számba sem vesz, mely azonban Méltóságod érdemeinek koronájában az egyik igaz gyöngyöt képezi; fogadják kegyelmesen és ne vegye szerénységségnek, ha azt is megemlítem,

— a barátságot, mert érzük, érezni kívánjuk és fogjuk.

Vezérelje Méltóságodat, akik csak képzeletben vannak jelen, Deák Ferencz bölcsessége, gróf Batthyányi Kázmér önfeláldozó hazaszeretete, Siskovich Józsefnek mélyes ismerete, kormányzó tehetsége és saját önének, az 1764-iki évi ordinarius notarius substitutus vice comes Kardos Jánosnak lelki- és fogjuk.

Tiszteletünkkel, Méltóságod állásának való illő meghajlással, hazafias és tisztí kötelességeink buzgó teljesítésével, Méltóságod bölcsességével el akarjuk, el kell érünk azt, a mit a krónikás országunk uralkodójáról, IV. Béla királyunk uralkodásáról írva hagyott: Dum licuit, tua dum viguit rex Bela potestas, fraus latuit, pax firma, regnavit honestas.

A főjegyző beszédének elhangzása után Hegyess László hosszú-betényi plébános és megyehelyettesi tag indítványára elhatározott, hogy a modott beszédet jegyzőkönyvbe vétesse. A hitelesítésre kiküldettek: Feszti Károly, Danitz Antal és a tisztí ügyész.

A meggyűlés után következtek a tiszteletek. Tisztelegtek a megyei tisztikar, a testületek, hivatalok és egyetiek. Elsőnek Dulánszky püspök jelent meg a főispán üdvözlésére. Azután Szilágyi Ferencz nagypost káptalanával és a megyei papsággal, Paxi tábornok vezetésével Stanger, Laky ezredesek, Spauner gróf, Zgorzski, Koch őrnagyok, Cordon báró, Zamboni alezredesek, a református esperesek és lelkészek, Kovács terehegyi esperes, az evangélikusok, Nádosy vezetésével. Tisztelegtek a többi hitfelekezetek is. Tolnagyei küldöttsége Döry Dénes, Pécs városi Aidinger polgármester, a törvényszék, a járásbíró, Ocskay törvényszéki elnök, kir. ügyészség Zsolnai, ügyvédi kamara Erreth, jogakadémia Szerey vezetésével, tisztelegtek még az erdőfőfelügyelő, adófelügyelő, államépítészeti hivatali küldöttségei, Vécsey István távíró főnök, Hubert postafőnök, a jegyzői egyet és tanítótestület Salamon tanfelügyelő vezetésével. Hubert Károly postafőnök előtt, ki a posta-intézmény története Magyarországon" című jeles munka szerzője, kijelentette, hogy bizonyosnak tartható, hogy Pécs post- és távída-igazgatóságát szerveznek.

Egy órákor a Hattyu nagytermében ötszáz terítékű fényes bankett volt, melyen a megye és város intelligenciájának színe-java részt vett. Az előkelő vendégek nagy számmal a főispánasztalán ültek. Ebből azt Jónás bandája játszott. Első toasztot Kardos főispán mondotta a királyra, az uralkodó családra és trónörökösre. Viharos éljen követve fölfelé meghallgatták szavait, mire Siskovich képviselő közönlötte föl a főispánt. Erre ismét Kardos főispán szólott, majd Tolnagyeire ültet poharat. Pécs város polgáira emel poharat, mint polgári erények élkeskedő, munkás, szorgalmas, takarékos s kiválóan értelmes férfiakra, a kikben a város jövő haladásának, fölvirágzásának biztos zálogát látja. Döry Dénes képviselő a tolnamegyei küldöttség nevében Kardos főispánt elvette. Kardos ezután a pécsi főispánra és katonaságra valamint az összes jelenvolutakra ültet poharat, mire Feszti kanonok válaszolt, a főispánt elvette. Német képviselő a Széchenyieket, a bács megyei vendégeket elvette. Végül Kardos főispán Baranyamegye közönlötte elvette. Mondottak még toasztot: Szauter görögnyelvi plébános sok szellemmel szívpokázóelezettel, Halas szent-dienesi jómódú polgár, Farkas György kövagy-szólósi értelmes földműves és Troll kanonok, Bernider a tolnai küldöttség tagja Baranyamegye, Váry törvényszéki bíró, Keleny Károly stb. A fényesen sikerült bankett 7 óra után ért véget.

Beiktatás a városnak.

Az ünnepélyességek kedden is Vénia Sanctaeval kezdődtek. A belvárosi templomban Mendlik Agoston apátplébános misézett szacslést lát s ezért az arra vonatkozó szakszt kívánja alkalmaztatni.

Hallatlan! hallatlan! — kiáltott föl a tábornok. — Egy őrmester más véle ményben van mint a hadbíró, mint egy tábornok, egy ezredes, két törzs- és három főtszít. — Hallatlan.

A szobába ekkor a törzsvezető lépett be, ki táborban és helyőrségben a porkoláb tisztjét tölti be.

— Tábornok úr! — kezdé.

— Hogy mer belépni? — riadt rá a tábornok haraggal.

— Fontos jelenlét valóm van a rabról.

— Beszéljen!

— Tíz perecz előtt egy ital vizet kért, — mondotta a törzsvezető. — Egy katonát elment víztől jó sokára egy cserép korbán hozott oda kére. Paulovics egészen megdöbbsent, amint azt a korbát meglátta, ivott belőle, s felfordítva, a fenekét vizsgálta. Egyszerre aztán — mi nem néztünk oda, hogy mit csinál, iszerogyott. Föl-emeltem s kérdeztem tőle, hogy mi a baj?

Azt mondotta „semmi, csak megmérgeztem magamat.” Hát hol vette a mérget? — kérdeztem tőle. „Magammal hozdoztam titokban,” — felelte.

— S meghalt? — kiáltá a tábornok. — Hol az a korbó?

— Itt van, — felelt a törzsvezető, elővonna egy kis korbót.

A tábornok s a többiek megnézték a korbó fenekét. Aztán a hadbíró és szókát olvasta le róla: „Nód megölte magát. Vár!”

A szobába az ezredorvos lépett be:

— Tábornok úr, Paulovics Jenő meghalt!

— A haditörvényszéket feloszlatom, — szólt a tábornok halk hangon.

Mindnyájan megilletődve, szótlannul távoztunk.

s a pécsi dalárda énekelte. Az isteni tisztelet végzetével a közönség a gyönyörű időben gyalog vonult föl a városházához, hol a főispán egyelőre a polgármesteri helyiségekbe vonult. A városi bizottsági tagok a közgyűlési terembe menvén, Aidinger polgármester megnyitotta az ülést s Krasznay Mihály elnöklété alatt Gadó József, Littke József, Mendlik Agoston, Schapringger Joachim és dr. Szeredy József bizottsági tagokból álló küldöttség hívta meg a főispánt a közgyűlésbe, mely lelkes élénzessel fogadta. Ezután itt is, mint a megyei közgyűlésen, felolvasták a főispáni kinevezésről szóló okmányt s a főispán letette az esküt. Erre nagyhatású széktoglaló beszédet mondott:

Mélyen tisztelt városi közgyűlés!

Nehéz szívvel, aggodalomteljesen foglaltam el helyemet a megye termében is; azon legközelebb, melyben nevelkedtem, melyben egy éten át küzdöttem és melyben alkalmatosságommal végeztem. Csodálható-e ha kétszeres aggodalom tölt el, midőn önközött mint ujoncz, először foglak helyet.

Nem hosszú évek, alig egy emberi élet választ el bennünket az időtől, midőn a municipális élet e két alkalja, tényezőiben és elvei nyilvánításában merő ellentétet képezett. Ott a kiváltságos osztályok vezetése, mely hiven megőrizte hazafiságát és nemzeti- és feltételeken ragaszkodott előjogaihoz és azokkal magát körülzárolta; itt a társadalom, mely az idők folyamán önérdemre alakult és ezelőre küzdte ki szabadságait; ott az osztályok és egyének külön jogi állása, itt az egyenlőség elvének hábar korlátozott kivétele, mely midőn a kornak és korszaknak megfelelő szellemben kénytelen volt ugyan kasztszerű alakzatot fölvenni, mégis mindig át volt lengve az egyéni szabadság és egyenlőség érzetével.

De az idők elmentek! Az emberiség géniusza lángzóvértnek világítja be a földet; a hasadó hajnalban újnak látszó eszmék és elvek tüntek fel, melyért a társadalom már régóta küzdött és melyek hogy testté váljanak, az új kornak volt föntartva, a szabadság, az egyenlőség és a munka.

E korszakban a szab. kir. városok municipiumai vették kezükbe a vezérést, e korszakban kellett, hogy kiküzdjék maguknak azon fontos helyet, melyre hivatva vannak, mely rendeltetésük. Mint fokozai az intelligenciának, a tökének a kereskedelem és iparnak, ide irányul és törekszik minden, mi szellemi fölnyúlást bír, itt talál folytonosan táplálékot, itt vetheti a szellem surlódásait szakkirait. A töké egyesülhet és egyesül lése által alkothat és elérheti azt, ami külön váltán lehetetlen volna és ha mind e tényező a munkával egyesül, az iparnak ezen s ezernyi terményében nyer kifejezést.

E tényezők összműködése szűlte a valódi szabadelvűséget és polgári erényt. Azt a szabadelvűséget, mely az emberiség elérhető boldogságát tüzte ki ideáljának, mely nem hangzatos szavakban és divatos frázisokban, hanem tettekben nyilvánul és melynek legilletékesebb bírja a mindennapi élet, azt a polgári erényt, mely nem iparkodik a jellem áruv versélyzetni önmagát és a társadalmi polczra jutni, hanem dolgozik hangyaszorgalommal s terem szakszaktalanul önmagának és az egész társadalomnak.

Ily körülmények között a közigazgatás a városi törvényhatóságokban nem szorítható egyedül a törvények pontos végrehajtására. Vannak szellemi, vannak gazdasági és vannak társadalmi problémái, melyeknek megoldása ép oly fontos, mint a törvény betűi.

Vezérelveket t. V. K. én is nagyon jól ismerem, gyermekem óta mint az újkor szülötte ezeket szívtam be, rajongtam és küzdöttem értük, — de megvalam, járattam vagyok ezeknek a gyakorlati életben való alkalmazása és keresztülvételében.

És hogy mégis volt bátorságom e helyet elfoglalni, azt tulajdonítsam annak, hogy élt bennem a meggyőződés, hogy egy törvényhatósági testület élén fognak állani, mely hivatása magaslattal áll, mely sokat alkotott már e jelenben a jövőért s mely a valódi emberiségnek iskoláiban s intézeteiben oly menhelyeket teremtett, melyekkel alig versenyezhet vele egy társ-municipium — azon meggyőződésben, hogy kivált az első időben nem fogják alkalmazni a lehetőség szigorú kritikáját, hanem tekinteni fogják a jó akaratot és iparkodást!

Tettem továbbá azon tudatban, hogy egy tisztviselő kar élén fogok állani, melynek jártassága, pontossága és lelkesmerete közölsimérségre tárgya s melyvel együtt nód ködve, le fogom csakhamar küzdhetni a kezdett nehézségeit!

Nem vagyok oligarcha, nincsenek érdemeim — szerény munkásságból hitt meg a fejedelmi kegy e helyre, otthonosnak érzem magamat önközött teljes, idegennek csak a minőségben, melyet elfoglaltok.

Legyenek tanácsadóm és támaszaim, miközöljük egyesült erővel — feltevére minden érdekét, minden szenvedélyt — lebegjen egy szent cél előttünk: — kedves hazánk és városunk fölvirágzása!

Kéves municipium van, mely oly fényes multtal bír, mint Pécs városa, fénye, tudománya, gazdasága hirtelen bejárt a hazát s az egész kontinenst; következtek azután a sötét szomorú napok, szenvedett, rabigában nyugott s csak a Gondviselés óta meg a végpusztulástól. Most, ha az előjelek, a kilátások nem csalnak, régi helyét készült ismét a hazában elfoglalni, és ha van még egy vágya életnek, úgy az — bár lehetnek bármily csekély tényező ez irányban — lehetnek az, kinek nevelés volna összefűzve a város virágzása!

Es most fogadjanak be szivesen polgárait sorába: kik barátaim voltak — kérem maradjanak meg s kikkel az élet most hozott először érintkezésbe — minden iparkodásom oda fog irányulni, hogy azokká legyenek. Ajánlom magamat azon melegen érzett

szavakban, melyek szívemben bevésve — s örülök hogy nekik kifejezést adhatok.

Eljen a király — eljen haza — eljen Pécs szab. kir. város municipiuma!

Ezután Aidinger János polgármester mondá a következő beszédet:

Méltóságos főispán ur!

Méltóságodnak most elmondott szavai mély visszhangot keltettek szívünkben, melynek kellő tolmácsolására vajmi nehéz alkalmas szavakat találni.

Mindazt, amit kért akartunk Méltóságodtól, már előre igérni és kilátásba helyezni kegyes volt, úgy, hogy nincs egyebé vissza, mint örömteljes szívvel köszönetünket kifejezni legelőképen azért, mert Méltóságod méltányolva polgári életünknek meggyőződésként szerinti sarkalatos alapelveit, kegyes volt bennünket biztosítani arról, hogy városunk javának előmozdításában hathatósan támogatni, a netaláni elzárt segélyforrást, a kezébe letett hatalommal megújítani nemcsak hivatalos feladatának, hanem az irányunkban táplált érzelmek természetes folyamának tartja.

Fogadják Méltóságod ezen, egy szebb jövő biztosítását magában foglaló ünnepélyes kijelentésért mélyen érzett hálánk és köszönetünk kifejezését.

De valóban az önzés jogos vádjával lennének illetékesek, ha tekintetünk csupán a szűk látkörön belül maradna lekövete és nem terjeszkednénk az ünnepélyes pillanatban szoros vett törvényhatóságunk szűk határain túl, mert hiszen nem vagyunk mi egyéb, mint egy szép, egy életerős testnek hódolgozó szíve.

A test, melynek az imént jelzett főrészt központját hivatva vagyunk képezni, nem más, mint nemes Baranya vármegye, e testvér törvényhatósággal együtt érzünk, örömben és bánatban egyaránt osztozunk s bár a törvény szoros formái szerint önálló, független törvényhatóságot képezzünk, mégis nem tagadhatjuk senki, hogy a mindennapi élet minden mozzanatában létünk alapfeltételeiben szorosban vagyunk egymásra utalva és összefűzve.

A látható kapcsolat, mely e viszonyban élő kifejezést ad, Méltóságod becses személye.

Volt idő, midőn a város polgársága ép úgy, mint hazánk többi városai is a bizalmatlanság némi jeleivel fogadta azon intézkedést, hogy városunk kormányzata a megyei főispán hatáskörébe utaltatott, mert nagy áldozatok árán és százas küzdelem után szerzette önkormányzati jogát, polgári szabadságának alapkövét szelvélyeztetve hitte: de ketyünk mint lenge köd eloszlott, megsemmisült s keblünkben annak még árnyéka sem maradt vissza, mert meggyűlésünk meggyőződve és ezen meggyőződésünket meg erősítve, (ha erre ugyan szükség lenne) Méltóságodnak az imént tett ünnepélyes kijelentése, hogy t. i. Méltóságod bőles kormányzatának elvei, az irányunkban már eddig is tanúsított és a jövőben is tanúsítani ígért jóindulat nemcsak lehetővé tenné polgári szabadságunk, önkormányzati autonómiánk fenntartását és fejlesztését, hanem lehetővé tenné azt is, hogy a testvértörvényhatósággal karöltve, közös erővel törekedjünk előre a kitűzött cél felé vezető ösvényen.

De rendíthetetlen meggyőződésünk is az, hogy Méltóságod mint nemes Baranyavármegye főispánja ezen méltósággal egybekötött törvényes hatalmát örömmel használna fel arra, hogy a vezetés alatt bizonyára áldásos viszonyoknak örvendő mélyen tisztelt megye közönsége és ezen város között a testvéri viszonyt fenntartsa és szoros fűzve s nem fog semmit elmulasztani arra nézve, hogy azon mindkettő érdekére töltött kívánatos állapot létesüljön és biztos alapon fön álljon, mely szerint e szép megye minden fia Pécs városát a megye szívének városunk közönsége pedig a mélyen tisztelt megyét a szív nélkülözhetetlen elemének tekintse és tartsa és így a közös jólét emelésére — teljes bizalommal egymás iránt — karöltve hassanak közre, mert csak is ekként lesz megyénk és ebben városunk exponált helyzetéből származó nagy és fontos misztóinak megfelelő véghelye és erős várszeretett anyának, kedves magyar hazának és Méltóságod csakhamar meg fog győződni arról, hogy mi, kiknek lelkebbé e teremben a közügyek tárgyalásánál és elintézésénél a magán érdek épen úgy, mint a pártversenyedély száműzve van, kivétel nélkül hű és fardadhatatlan bajnokai vagyunk és leszünk a közjónak, a hazának.

Engedje meg tehát méltóságod, hogy újra és ismételnem jelentsem ki, miként ezertudat hatja át lelkünket s erős azon meggyőződésünk, hogy méltóságod szép múltjához, a mai napon lett ünnepélyes esküjéhez híven — a mily nemesen, ép oly buzgalommal fölfogott magas hivatásának hatalmával ezen teremben, mely polgári életünk legszebb küzdele és önállóságunk feltételeken örvött szentélye — épen úgy, mint az ezen kívül első társadalmi életünkben mindazt, mi nemesen gondolkodó, független polgár és hazafi szívet megnyerni lebilincselni, a mi e fejlődő város jogos érdekeit előmozdítani s megvalósítani képes, készséggel fogja megtenni s bennünket, mint a város első polgára, kitűzött célunkhoz el is fog vezetni.

Az elmondottakkal előadva és lehetőleg hiven tolmácsolva törvényhatóságunk ez idő szerinti érzelmeit, meg csak azt kívánom, mint városunk általános közérzetét, kifejezni, hogy a mily őszinte szeretettel tartja föl méltóságod szívet előttünk s mily nemes érzülettel karolta melegen érző keblére a város törvényhatóságának minden tagját, úgy szólván minden polgárát — ép oly szívből jövő őszinte szeretettel és bizalommal vagyunk mi is kivétel nélkül méltóságod iránt s megtisztelő érzelmét ép oly őszinte szívveliséggel viszonzozzuk s erős, rendíthetetlen meggyőződésünknek adok kifejezést, midőn azt mondom, hogy azon szívveliség

— Igen is tábornok úr. — Törvényes házastársammá lett.

— Törvénytelen, mert engedély nélkül kötöttet a házasság, — szólt közbe az őrnagy.

— Mi törvényesnek vettük, — felelt Paulovics. — Öngyilkossági szándékom azóta csak megerősödött; de a gyönyör napjait nem akartam elhaladni magamtól. Szerettem nőmet, mert tudtam, hogy része nem volt az egészből, szerettem...

— Csak a dologra s röviden, — szólt közbe a tábornok.

— Nincs más mondanivalóm.

— Mit tud melegségre? kérde az ezredes.

— Semmit, — szólt a vádlott tompán de közben rám szegezte szemeit. Alig titkoltam zavaromat.

— Jól van. Vigyék vádlottat, — parancsolá a tábornok.

Paulovicsot elvitték.

VII.

Az előadottak alapján, — kezdé a had- és a felségárulás bünténye világos.

— Boesánat tábornok úr, — szólt az őrmester, — egy megjegyzésem volna.

— Micsoda? — kérde a tábornok egé-
— Örmester, — önnök, őrmester, meg-
— van, midőn az őrnagy úr beszél.

— Úgy gondoltam, hogy mint e tör-
— tagjának, — kezdé újra az.

— Hallgasson! — kiáltott a tábornok.
— ... Folytassa őrnagy úr.

— Az őrnagy kifejté véleményét s a
— cikkelyek XIV. §-a alapján a kötel-
— való kivégzést ajánlotta büntetésül.

— Egy pillanatra mely szünet lett.

— Szabad most szólnom? kérde az
— ezredes.

— Majd kérdezzük, — válaszolt a tábornok.

A védő ügyvéd őrmester nyugtalanul fészkelődött mérgeiben, hogy hallgatnia kell.

A tábornok ekkor összegezte a vádat s végül így szólt:

— Aki e világos büntényt beigazoltunk látva, a hadi cikkelyek alapján a kötel által eszközöndő halálra szavaz...

A tiszték halkán mind kardjaikhoz nyultak. A példát követve mi is megfogtuk oldalfégyvereinket.

— Az rántsa ki oldalfégyverét! — végezte be a tábornok.

Hat tiszt felugorva, hirtelen kardot rántott. Mi ötten ülve maradtunk, elbocsátva tegyvereink markolatát.

— Mi ez? — kérde a tábornok és majd sóbálványává vált bámulatában. — A legénységhez tartozók meg se moccszannak? Szóljának, mit jelenten ez?

— Tábornok úr, — szólt a tiszthelyet-
— tes, — nekem más léven a meggyőződésem s azt nem nyilváníthatva, kénytelen voltam nemmel szavazni.

— Ez hallatlan!

azon benső szeretet és tisztelet, mely méltóságos személye és városunk közötti viszonyok kiváló jellege — csak áldást hozó lehet nekünk és nem hiszem, hogy családján, midőn ugyan véges és korlátozott emberimélvel a jövőbe egy pillantást vetve azon erős hitemet fejezem ki, hogy az öntudat megelégedése, a siker öröme és az eredmények habérja fogja egykoron méltóságos nemes homlokát — egy dicső pályafutás után az utókor áldásai között köszörsz, hogy áldásos működésének emléke aranybetűkkel leendő városunk évkönyveibe bejegyezve.

Es most Méltóságos Főispán Úr, midőn szónoki hűvel ugyan nem bíró, de lelkem mélyből fakadó mélyen átérzett szavakkal változatlan városunk közönségének gondolatait és érzelmét — ezeknek teljes és hű képét csak akkor adom igazán, midőn azon általános és mindenki által táplált forró óhaját hangzatosabban, hogy a Mindenható Méltóságának magas hívására köreiben, nemes intenciók megvalósításához a legjobb egészséget nyújtva, működését a lehető legrosszabbra kitértesse, hogy bennünket vágyaink céljához, szeretett városunk felvirágzásához vezethessen.

Isten éltesse Méltóságodat!
Eljen a haza! Eljen a király!

Végeztül kedves közönséget teljesítek, midőn ugy Baranya vármegye tettes közönségének, nemkülönben a jelenlévő többi hatóságoknak és testületeknek ösinte köszönetünket nyilvánítottam azon a nyilvános barátságot és megtiszteltetést, hogy a Mindenható Méltóságának magas hívására köreiben, nemes intenciók megvalósításához a legjobb egészséget nyújtva, működését a lehető legrosszabbra kitértesse, hogy bennünket vágyaink céljához, szeretett városunk felvirágzásához vezethessen.

Bubreg Antal indítványaira az elmondott beszédek jegyzőkönyvileg megőrzött és kinyomatni határoztattak. A jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldetett: A. d. n. János, Bubreg Antal, B. n. f. y. Simon, Erreth Antal, Littke József, M. d. i. Agost és T. o. l. Ferenc. Ezután a városi testület és egyetemes tisztelgése következik: d. u. 1 órákor 170 teretű bankett a „Hattyu” teremben, este pedig táncos zene volt.

A banketten az első toasztot Kardos Kálmán mondotta, élve a koronás királlyal és családjal, A. d. n. János Kardos Kálmánra emelte poharát, majd ismét Kardos P. város közönségét élve, utána Spauner és a magyar nemzetre s a jó egyetemes ünnepi poharat. T. o. l. Ferenc a főispánra, R. h. M. y. a polgárra, Kardos Kálmán a hűgyekre, F. o. r. a. a hűgyekre, B. n. f. y. a bírakra, Erreth Antal a főispánra, majd ismét Kardos Kálmán a sátrára, melyre Kiss József és Réthy Dezső felelt, dr. Kohárics Károly a főispánra, mint a közönség ügy előmozdítója emelt poharat.

Főhívás.

A siklósi választókerület függetlenségi polgáraihoz.

Már a folyó évi március 15-iki ünnepünk alkalmával lett szervezte tisztelt képviselőnk Olaj Lajos, a legnagyobb számban jelen volt választóközönség egyakarattal leendő képviselőnek kiküldt a következő öt évi időtartamra országgyűlésre, a siklósi kerület függetlenségi választópolgárai által, mint a ki tántoríthatatlan elvei megtartásával — egyeseknek, mint a választókerületnek érdekében megbecsülhetetlen hasznú működés által az egész választóközönség benne helyezett bizalmának a már im. ma-holnap végező országgyűlési ciklus alatt teljesen elégetett, s ez által a benne helyeződött bizalmat a további időkre is kiérdemelte.

A választóközönség e megalapodása azóta se szenvedett semmi változást. Szeretve tisztelt képviselőnk — e napokban történő családi ügyei kellemes lebonyolítása után hozzájárul beszámolni, hogy egyszerűsített szeretetünk s tiszteltünk jelölőjénél utonán történő kijelölését az öt éves ciklusra töltünk átvegye.

Tömrőlünk azért zászlója, a függetlenségi zászló, egy akaratú azért is, mert csak e zászló diadalra jutásával remélhetjük édes hazánk fölírulását.

Mind e ideig ellenjelölt ninc.

Ha azonban a köztünk szét szórt antiszemita plakátoknak egyes szegényebb gondolkodású agyában itt-ott némi halvány színű utóhatásai még is mutatkoznak; tudják meg az ilyenek, hogy az egész kísérlet nem egyéb, mint köztünk a meghasonlás előidézési akarás néhány kormánypárti egyén által, csak azért, hogy ők aztán kézenkieszen közénk csúszva — e fogással zászlóknak diadal arathassanak, s rajtuk jó kaczagassanak.

Azért éljen a függetlenségi elv, s hozzá Isten és elv zászlótartóját mint leendő képviselőnk Olaj Lajos himnuszár körünkbe.

A pártelnökség.

Különfélék.

— Személyi hír. Dulánszky Nándor megye és püspök a nádosai nyaralójába költözött. — Kardos Kálmán főispán Budapestre utazott.

— Az egyház megéhe. Otrókóczy Lajos, beremendi plébános csütörtökön tette le Sláby Ferenc püspöki helynök kezébe esküjét, mint siklósi egyházkerületi esperes, mely tisztség elől bár hosszú vonakodás után, de legálabb egyidőre ki nem térhetett. Ugyanez a meg egy második esküt tett le, mint legutóbb kinevezett szentségi ülnök a konfesszoriális teljes ülsében. Gundy Mihály bakonyai esperes-plébános javadalmáról önként lemondván, rezignációja július elejére elfogadtatott. — Heidt János volt tanítóképzési tanár f. h. 16-án mint bucsuja napján ünnepi plébános installációját Laskafalun.

— Baranyai pártértekezlet. Mult hét-
főn a baranyamegyei függetlenségi és 48-as
párti megye-bizottsági tagok, Simonffy János
biz. tag egybehívására, a „Hét fejede-
lemhez” czimzett vendéglőben értekezletet
tartottak, melyen kimondották, hogy a me-
gyei függetlenségi és 48-as párt megye-
bizottsági körét megalakította s Pécsett
állandó körhelyiséget fog tartani. Elnöki
megválasztották: Simonffy János, jegyzőül:
Czizér Akos, pénztárnokul: Buzagics Hugó,
és választották 12 végrehajtó bizottsági tag.
Kimondották határozatilag — tekintettel
arra, hogy a megyei ügyekbe s a megyei
adminisztrációsális kérdésekben üdvös te-
vékenységet fejthessen ki, a pártállástól el-
tekintve, — kész a megyei pártkörbe be-
lépni. Határozatokat továbbá az országgyűlési
választásokra vonatkozólag, hogy azon ke-
rületek, melyek eddig még nem szervezték
kezdmenyezésére a jelen volt megye-bizott-
sági tagok küldetnek ki s mindenütt a hol
lehetőknek látja a pártgyűlés, jelöltet fog
föllátni. — A p é c s v á r a d i j á r á s a
b a n a függetlenségi és 48-as párt f. h. 22-
én (vasárnap) Pécsváradon az uradalmi
nagyvendéglőben d. u. 2 órákor értekezletet
tart, melyen szervezkedni fog.

— Balesetek. Hétfőn délelőtt a megyéhez
való fölvonuláskor sajnos baleset történt Szé-
chenyi Jenő orsz. képviselő s kanonokkal,
kinek fogata egy szenes kocsiával összeütköz-
ött s e közben a fogat eleje összetört.
Széchenyi Jenő az összeütközés következtében
fején sérült meg, de a főispán lakásán alkalm-
szal orvosi segélynek sikerült a sérültet
annyira helyreállítani, hogy a banketten is
részt vehetett. Lechner Gyula rendőrkapitány
szerdáról csütörtökre virradó szjelen a
Mór és József-utca sarkán haza felé mentében
a sikos járdán elcsúszott s oly szerencsétlenül
esett, hogy ballába eltört. Lechner több
hétig lesz kénytelen az ágyát őrizni.

— Hymen. Rozsics Endre, a budapest-
pécsi vasút forgalmi hivatalnok eljegyezte
Leidenberger Ilona kasszonyt
Budapestről. — Biedermann Ottó
földbírtokos a héten vezetett oltházor Tükör
Margit kasszonyt Daruvárat G. a l a n t a y
Fekete Vilmos tabi földbírtokos f. h. 10-én
lépött házasságra Mohácsban Kereske Imre, né-
hai mohácsi körjegyző szép leányával:
Ilonka kasszonnyal.

— Szőlősgazdák figyelmébe. A szőlő-
gyomlálás egyike a legfontosabb szőlőmun-
káknak; mert ezzel adjuk meg a jövő évi
terméshez szükséges táp. Sajnos azonban,
hogy a gyomlálás még mindig nem művel-
tetik okoskér. Miért is a bajon némileg
segíteni óhajtván: a „pécsi szőlősga-
z d á k e g y e s ü l e t e” saját kísér-
leti telepén, (a szigeti külv. népiskola te-
lekének északi oldalán) — s e r d a n, azaz
f. h. 18-án, d. u. 4 órákor Dezső Miklós
borászati vándortanár vezetése alatt és az
egyesületi állandó vanczellér közreműködésével
a szőlőgyomlálást gyakorlatilag mutat-
tatja be. Kíváncsok volna, ha ugy a szőlősga-
z d á k m i n t a szőlőmunkások minél száma-
sabban megjelenének.

— Hajcsa vesztt ebekre. Csütörtökön
délelőtt nagy hajcsárt tartottak Buzácz Berná-
tának a városban vesztt ebekre, a mi a
járó-kelő közönséget meglehetősen izgalomba
ejtette. Két-három rendőri üzte utazóul-utazára
a vesztt ebeket, végre a Kálvária-utczában
lőtávolba került az egyik eb. A rendőri csele-
zett, durr! a fegyver eldőrdült, de nem az
ebbe fordított a golyó, hanem Kostyál János
szabó lakásába, — még pedig az ablakon
át. Ezer szerencse, hogy a szabó az utcai
lármára fölugrott az ablak előtt levő var-
rógép mellől, mert ha tovább ott marad,
hát — örökre ott maradt volna. Valóban
sajátságos, hogy minden figyelmeztetés, jó-
akaratu intés dacára is minduntalan ismét-
lődnek az efféle életveszélyes vigyázatlan-
ságok. Nem értjük, hogy lehet valaki oly
ügyetlen, hogy még egy kutyát sem tud
lelőni s nem értjük, hogy mint adhatnak ily
gyámoltalan embereknek fegyvert a kezükbe.
Bizon-bizon jó lesz vigyázni, míg nagyobb
szerencsétlenség nem történik.

— A pécsi keresk. és iparkamara f. h. 8-
án d. e. 10 órákor tartotta alakuló közgyű-
lést. A gyűlést Zavaros Péter, mint a
közponi választmány elnöke nyitotta meg,
mely után Ráth Mátyás, megköszönte a
belélevezett eddigi bizalmat, az elnöki tisz-
tet a gyűlés kezébe tette le. — Ezek után
az elnök-választás következett. Szavazott
30 belát, 12 kültag. Elnökké választották
Ráth Mátyás volt elnök, Littke J. ellenben
22 szavazattal. Alélnökké lettek a keresk.
osztályban Cs. Schapinger Joachim 17 szava-
zattal az ipar osztályban Ratkovics Ferenc
18 szavazattal. Így az elnökségben változás
nem történt. A választás befejeztével Zavaros
átadta Ráthnak az elnökséget, ki szép
szavakkal köszöntö meg az ismételt bizalmat.
Több tárgy nem lévén, a gyűlés fölcsúzott.

— Pártértekezlet. A szalantai kerület füg-
getlenségi és 48-as párti választó polgárai
a következő főhívást bocsátották ki: Tisz-
telt választó polgártársak! A szalantai or-
szággyűlési választókerület, mind e ideig
pártverszokedés nélkül áll, — itt az ideje
tehát annak, hogy midőn a szomszéd kerü-
letek is már szervezkednek, mi se maradjunk
hátra, hanem mi is sorakozzunk, szervez-
kedjünk, s a függetlenségi és 48-as elvű
párti bizottsági tagjait a kerület minden
részéről megalakítsunk, hogy a kerület vá-
lasztó polgárainak szoros összetartása által
a függetlenségi és 48-as pártnak, mint most
már nem a messze hanem a közel jövő párt-
jának érdekét, s vele a kerületünk becsületét
bárhonnan jövő németi támadás ellen megvédel-
mezzük. Ugyanezért a függetlenségi és 48-as
párt szervezkedése, közszegként a bizottsági
tagoknak megválasztása s a képviselőjelölt
felállítására és a párt érdekében megbeszélés
kezeli céljából, alulírottak jónak látjuk Pécsen
a „Hattyu” nagytermében 1887. május 19-én
áldozó csütörtökön délelőtt 10 órákor egy nagy

pártértekezletet tartani, melyre a kerület
minden választó polgárát, saját választóke-
rületé becsületének védelmére, ezennel tisz-
telttel meghívjuk. Kelt Pécsen, 1887. május
12-én. Cserkút község részéről: Kulán János,
bíró Vörös József, megyei bizottsági tag,
Patacs község részéről: Pápa János, Turóbi
János, Némethürogh község részéről: Varga
Antal, Szabolcs község részéről: Csonka
György, bíró. Búrtöz György, Nagyközár
község részéről: Novákovits János, megyei
bizottsági tag, Kővágó-Szőlös községe rész-
ről: Keztyüs Antal, megyei bizottsági tag,
Vincezen József, bíró és megyei bizottsági
tag, Konkoly János, esküdt. Farkas György,
megyei bizottsági tag, Somogy község rész-
ről: Csille János, Kiss Dobos István, Lukács
Mihály, Vasas község részéről: Lukács János,
bíró, ifj. Dézsma József, megyei bizott-
sági tag. Hosszú-Hetény község részéről:
Bíró József, bíró Nagy Mihály, Kienesse Józ-
sef, Kis Tóth László, Püspök-Bogárd község
részéről: Kis Gádó János, bíró. E felhívást
a lehető legmelegebben ajánljuk a választó
polgárok figyelmébe.

Eperjes és Nagy-Károly városok tűz-
vése.

Fennebbi városok a romboló tüzelem által majd-
nem egészen elpusztítottak s a legszebb épületek és
paloták a tűz martalékává lettek. Számítatlan család
maradt hajlék nélkül s legnagyobb nyomorok kötéve,
mert aha bar az elhagyott épületek legnagyobb része
biztosítva volt, mi által a biztosító társaságok közel
egy millió forint kárt szenvedtek. — A lakosság tulnyo-
m. része azonban elmulasztotta igazgatást, hogy ár-
csökéseit és bitorlást tüzár ellen biztosítani, minek
elmulasztása által illetők roppant és megteríthetetlen
kárt szenvedtek.

Hasonló csapások éreztetik velünk legjobban a
biztosításnak hasznos voltát és meggyőzőnek ezen ins-
titutio humánusságáról; és éppen azért minden egyesnek
kötelessége volna, vagyontól ellen csapások ellen a biz-
tosítás igénybe vétele által megvédeni, de sajnos csak
is kis töredéke fogja fel ezen ezen áldásos intézmény
hasznosságát.

Eppen most vesszük körültekintő a magyar-fran-
cia biztosító-társaság itteni kötvényke-
zállítási joggal felruházott főügynőkségének —
mely a közönség tudomására hozni kívánja, misze-
rint a biztosítási eszme terjesztése céljából, mind
nemkülönben azon okból kiindulva: a biztosítás
igénybe vételét mindenkinél megkönnyítendő, elhatá-
rozta, hogy Pécsen levő épületeknek s az azokban lé-
tező ingóságoknak, mint árúcsikkak, bútorkak, vagy
bár mely más, biztosítás tárgyát képező vagyonnak
tűzár ellen biztosítást a legutányosabb, illetve leg-
előbb díjtellek mellett elfogadják. Ezen, a biztosítási
eszmének terjesztését célzó intézkedés annál is inkább
lelő nálunk méltánylat, a melyben városunknak még
egy nagy része az épületeknek biztosítatlan, az árú és
más nemű ingóságok biztosítása pedig csak is a legit-
kált esetekben fordul elő, hogy pedig azokat biztosítás
mindenképpen könnyen eszközölhető, szóla mellett körlevében
közlött felette először, most a cseréptető alatt levő
ingóságok minden ezer forint után mindössze
egy forint fizetendő évenként. Valóban csekélység és
hiszünk hogy a közönség ezen intézkedés előnyeit fel-
fogva, azt a legtagassabb értelemben igénybe venni.
Esetleges felvilágosítást szívesen nyújt a nevezett
társaság főügynőksége, melynek irodája a Király-utca
23. sz. alatt a Kölessegyház egyet palotájában
létezik.

Színészet.

Most már mondhatunk véleményét So-
mogyi társulatának egyes tagjairól, mert
a lefolyt héten láttuk őket operettben,
drámában, vígjátékban, szóval a drama-
turgia több válfajában s elmondhatjuk, hogy
mindnyegyikben elég jól megállják helyeiket.
Természetesen nyári társulatról lévén szó,
nagy műtényekkel nem szabad föllépniük,
elmozdítani sem kell lenniük, mert nincsen-
ek oly gyarlóságok, vagy oly nagy fogyat-
kozások s hiányok, a melyek előtt szemet
kellene hunynunk. Pécs város közönsége meg
lehet velük elégedve.

A társulat népszerű- és operett-prima-
donnája A. Z o m b o r y Ilona csinos alak,
egy kisse azonban nehéz egy gyenge aréna
szinpadjára; de hát „de gustibus, ne dispis”
— elég az ahhoz, hogy van egy kis hangja
s ez kellemes és élvezhető; a játékaival is
meg lehetünk elégedve. Másod énekesnő
S e r f o z s i Etel, ki csinos, élénk játékaival
s énekeivel az „Egy éj Velecezenben”
című operettben elég szép sikert aratott, —
betölti szerepét. Kissné Arpási Katica,
pár évvel ezelőtt Pécs közönségének kedvét
primadonnája, ma mint operett-komika arat
tapokait; de a „Tündérlak ma-
g a r h o n b a n” című népszerűműben
mint primadonna is pompásan megállta
helyét „Marsra” szerepében. A férfi-énekesek
B a l o g Árpád, K i s Ferkó sikerrel mű-
ködnek. Utóbbi még mindig a régi kitűnő
baritonista; B a l o g Árpád azonban sokat
vesztett a régi dicsőségéből. — A drámai
primadonna Z a v o d s z k y Teréz, szeretete
mélto csinos alak, kellemes, bár egy kisse
gyenge organummal, de ügyes játékkal.
Könyvbe érzelme kifejezésére elég alkal-
mas; a mélyebb szenvedélyek s kitörések
színezésénél azonban cserben hagyja képe-
sége. L a t z k o Aranka és G y u r m a n
Alice, a drámai szende és a naiva ügyesen
mozognak a szinpadon; utóbbi azonban kisse
naivabb mint kellene s ez játékaának rová-
sára van. S o m o g y i n é Julia drámai
ányákat játszik. Régi jó ismerős; kár hogy
makaes kedvessége nem engedi szerepelt
teljes érvényre jutni. B a l a s s a Jenő
kitűnő kedélyes színész. S z é p Aladár és
M i k e i Lajos ügyes komikus. Kár, hogy
az utóbbi oly túlzásokba bocsátkozik, melyek
a jó ízlést sértik. A régi jó ismerősök:
S o m o g y i és V e r e s még mindig azok,
a kik ez előtt voltak. Mint kedvencek
hagyták el városunkat s ma ismét mint
kedvencek nyújtanak élvezetet a közönség-
nek. K o m j á t h y és K o z m a tehetséges
kezdő színészek. B a r n a László a karme-
ster, nemcsak tehetséggel, de odaadó ambíció-
val kezeli a karmesteri paléztát. Akarok és
a zenekar elég jó.

Tegnap „Czigány báró”-t adtak
nagy sikerrel.

NAGY FERENCZ,

lapfőnököse.

KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
felelős szerkesztő. főmunkatárs.

Nyitlter. *)

Haksch Emil

ügyvéd,

irodáját Ó-posta-utca 15. sz. ház
első emeletébe áttette.

Med. univ.

Dr Kaufer Mór.

Rendel) d. e. 11—12-ig,
d. u. 2—3-ig.

Széchenyi-tér 12. szám, (Nádossy-
féle ház.

Hirdetések.

2000 kéve

zsúp-szalma eladó! Hol?
megmondja a kiadóhi-
vatal.

Kerestek egy szép írással bíró
fiatal embert mint gyakornok, valamint
felvételtet szerzők, mint mozgó ügy-
nőkök igen kedvező feltételek mellett.

Ajánlatok intézendők

a magyar francia biztosító részvény-
társaság baranya megyei főügynőksé-
géhez Pécsen.

Királyutca 23. sz. Kölessegyház egyet-
legyeti palota.

LIPPMANN
KARLSBADI
PEZSGÖ-PORA

Gyomor- és altesti bántalmak, dugulás, aranyér, máj
és epebántalmak, főny, kö, tisztaltatás, elhízás,
stb. ellen gyomorföld szerinti rendszeres használatra általa-
ban orvosilag ajánlatok.
Emésztési zavarok, étvágyhiány, felvétel, gyomor-
égés, vértoklás, fejfájás esetében megbecsülhetetlen
és mint biztos, kellemes és egészséges házi szer nagyra-
becsültek. (IV)

Kapható mindenütt a gyógyszerárakban Nagyban a
gyógyszertár- és ásványvíz üzletekben.

Csak akkor valódi ha minden adag Lippmann védjegyet
viseli.

Központi székhely: Lippmann gyógyszerárakban Karlsbad.

Kapható Pécsen, Baján, Eszéken, Kadarkán,
Karlócán, Kaposváron, Szegszárdon, Tabon Tolnan,
Zomborban a gyógyszerárakban.

Tüzelőfa eladás

A kik tüzelőfakészletüket a Semi-
nariumtól akarják beszerezni, e cél-
ra a papnevelő-intézet aligazgató-
ságnál (Papnevelő-utca 1 sz.) elő-
jegyeztethetik magukat.

10 forint
naponkénti

biztos kereset

mindenkinek

elérhető a ki törvényszerűen kiállított
részletevelek eladásával állandó lak-
helyén foglalkozóknak akar. Kérdezőskö-
dések intézendők

FUCHS H.

valtozathoz Budapest, Dorlyta utca 9. szám.

A legjobb szer

mindennemű gyomor bántalmaknál, gyomorégés, étvágy-
hiány, az evés utáni felbőgés, gyomorgörcs stb. ellen az

Egger fele Szódapaszttillak.

Ezen pasztillák orvosi szakértők által a legjob-
ban ajánlatnak, s magasrangú urak mint jóhatású
gyógyszert használták.

Rendemenyek másolata:

Ismételtlen kérek 20 skatulyát az Ön ki-
tűnő szódapaszttillakból.

Bécs, 1885. május 7-én.

Nassau hercege.

Kérek nekem, mint ennek elötte 12
skatulya Szódapaszttillak postafordultával utánvét mellet
küldeni.

Budapest, 1885. november 23-án.

Gróf Zichy.

Szíveskedjék saját használatomra 20 skatulya
szódapaszttillak küldeni.

01 m. t. z. 1884. július 2-án.

Dr. Horzink Alajos,

cs. k. ezred orvos.

Legyen szives, küldjön nekem utánvét mellett
címezt 10 skatulya Egger fele gyomor pasztillát.
Budapest, Hold-utca, 21., 1886. április 13-án.

Gróf Tisza.

Egy skatulya ára 30 kr.

Előnyös mellékletet!

100 egész 300 forintot
kereshet havonta.
nálunk mindenki, a törvény által megengedett
sorsjegyek részletezését melletti eladásával
tőke és kockázat (risico) nélkül.

Ajánlatok intézendők

A Fővárosi váltóüzlet-társaság
Adler és társához, Budapest.

Fr 80 egész 250 frtot

kereshet bárki havonként tőke és risico
nélkül, állampapírok, díjkölcsön-sors-
jegyek eladásával, ezek között osz-
tár, magyar, olasz kereszt és bazilika
sorsjegyek (nem részletek). Jó jutu-
lák. Ajánlatok intézendők LUSTIG
MKSÁ banküzletéhez, Budapest.

16,846 sz.1886

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, Baranya megye gyám
pénztára végrehajtónak Kolb Magdolna, Frid-
rich Tamásné és Trubert János gyám által
képviselet kisk. Trabert János mint néhai
Kolb Keresztély és neje Trost Borbálya
örökösei bázsi lakos, végrehajtást szenvedő
elleni 243 firt 35 kr. tőkekövetelés és jár-
uléai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir.
törvényszék területén levő a Bozsoki 262 sz.
tjken felvett 2230 hsz. szőlő és présházra
az árverést 486 firtban ezennel megállapított
kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebbi
megjelölt ingatlan az 18. évi június hó 13.
napján d. e. 10 órákor Bozsok község házánál
megtartandó nyilvános árverésen a megál-
lapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az inga-
talan becsárának 10%-át vagyis 48 firt
60 krt. készpénzben, vagy az 18. LX. t. cz.
42. §-ban jelzett ártólammal számított és
az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt
igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt
övedékek értékpapírral a kiküldött kezéhez
letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elő-
leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint tele-
kkönyvi hatóságnak az 1887. évi március hó
4-ik napján tartott üléséből.

kiadta

Jeszenszky.

kir. törvényszéki jegyző.

847. sz. 1887.

Árverési hirdetmény.

A siklósi kir. bíróság mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Siklós nagy-
község végrehajtónak, Denke József és
K

Hirdetmény.

Melylyel közhírre tétetik, miszerint Versend község tulajdonához tartozó

italmérési jog

korcsma és mézsármakkal f. évi június hó 12-én délután 2 órakor a körjegyzői irodában három egymástán következő évre az az 1888. évi január 1-től kezdve 1890 évi december 31-ig a legtöbbet ígérő haszonbérletnek szóbeli nyilvános árverés után haszonbérbe fog adni.

Az árverési feltételek a körjegyzői irodában mindenkor betekintheők.

Kelt Versenden 1887. május 8-án.

Az előjáróság.

Hirdetmény.

Melylyel közhírre tétetik, miszerint Szajk község tulajdonához tartozó

italmérési jog

korcsma épületekkel mézsármakkal f. évi június hó 5-én délután 2 órakor a körjegyzői irodában három egymástán következő évre az az 1888. évi január 1-től 1890. évi december 31-ig a legtöbbet ígérő haszonbérletnek szóbeli nyilvános árverés után haszonbérbe fog adni.

Az árverési feltételek a községi bírónál betekintheők.

Kelt Szajkon 1887. május 4.

A községi előjáróság.

Fa eladási hirdetmény.

A Baranya megyében fekvő ráczmecskei m. kir. közalapítványi erdő-gondnoksághoz tartozó Ráczmecske és Vasas község határában fekvő üzem-osztályokban 6 év alatt, azaz 1887—1893/94 évben letarolandó 238.10 k. holdon található mintegy 35775 m. tölgy, cser, bükk és gyertyán, haszonhasáb-, tűzi- és dorongfára becsült összesen 80612 f. tőértéknek kikiáltási ára mellett 1887. évi május hó 25-ik napján délelőtt 10 órakor alulírt erdőhivatali irodában nyilvános zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni, hol az 50 kros bélyeggel és 600 f. bántapénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok annál pontosabban benyújtandók, miután később beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az írásbeli ajánlattevő tartozik százalékban számokkal és betűvel kifejezni, hogy mely ártöbbséget ígér, továbbá halálozottan kitéendő, hogy az alól irt erdőhivatalnál a hivatalos órákban betekinthező árverési és szerződési feltételeket ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti.

Pécsváradon, (Baranya megye) 1887. május hó 8-án.

A Pécsvárad-S. vásárhelyi m. kir. közalapít. ker. erdőhivatala.

Özv. Marxreiter Alajosné

Pécs, Zrínyi utca 3. szám

A tiszt. uraság és nagydémű közönség becses tudomására hozza, hogy a megbold. férje vezetése alatt fennállott és a legjobb hírnévnek örvendő

szoba-disz- és templom-festő intézetét

ezenl is Marxreiter Viktor fia vezetése alatt folytatja és ajánlja magát minden e szakmába vágó munkálatok legfinomabb és legdiszesebb kivitelére a legutányosabb ár mellett.

3-1

Van szerencsém a mélyen tisztelt hölgyeknek kiválóan nagyrabecsült rendeléimnek szíves tudomására hozni, hogy eddigi helyiségemből Ferenciek utca Herrmann fele házból) f. é. május hó 1 től az Irgalmas utca 1. számú (Ferenzy-féle) házába költöztem át, és ott megnyitott műhelyt és dívatertem rendeztem magamnak be.

Felkérem uraságokat, új helyiségemben is becses megrendelésére: mint nőruhák, mantillek, kabátok, köpenyek, egész menyasszonyi kelmék és esetleges gyász elkészítésével megbízni, melyeket pontosan, izlésesen és legszebb kivitelben a lehető mérsékelt áron elkészíteni főtőrekvésem leendő.

A legnagyobb gyásmunka 24 óra alatt elkészül.

Mély tisztelettel aláíratom szolgája

Brück Samu,

nőiszabó, (Ferenzy-féle házban.)

Húzás már a jövő hónapban.

Kincsem Sorsjegy á 1 ft 11 sorsjegy csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10,000 ft, 5000 ft, 20⁰⁰ levon. | 4875 pénz-nyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kapkátok

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában: Budapest. Váci-utca 6. sz.

SCHOLTZ ANTAL ÉS FIA

serfőző-cég Pécsen

kitűnő minőségű

márcziusi és barna (hock) sört

palaczkokban és hordókban

a házhoz szállít

Megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Olvasóink figyelmébe ajánljuk azon rendkívüli gyógyszeredényt, mely Meissner gyógyszerész

tyukszem-tapasza

által (a m. kir. országos egészségügyi tanács által megvizsgálva) tyukszem, szemölcs, bőrkeményedés és dagadtok ellen elterített.

0-Bee, 1887. január 19. Kerek az ön által hird-

detett tyukszem-tapaszból. Kiváncsi vagyok, vajon az

eddig minden gyógyszernek ellenállt tyukszemim-

től megszabadulok-e? Tisztelettel Mel. Dr. Kiss György,

kor. ar. érdem-kereszt. tulajd.

0-Bee, 1887. február 12. Ehhez járultak

kegyetlen fájdalom tyukszemim. Önnek szere által-

mutat. Jó lelekkel ajánlom bárkinek Dr. Kiss György.

Ecska, 1887. február 8. A tyukszem-tapasza, a

tett ajánlatnak nem vált szegényre; sőt mondhatom,

hogy ily eredményt töle korántsem vártam, most a

szer felének megtakarításával tyukszemimről megmentve

vagyok. Honf. tisztelettel Kelemen István, urad. Ispán.

Rakovics, u. p. Buziás, 1887. február 5. Nem

mulasztatom el, hogy hálaöszönemet ki ne fejezzem

a neam küldött Meissner-féle tyukszem-tapaszt. Vagy

8 évre, hogy tyúkfájdalmat érzek és ez idő alatt siker

nélkül használom mindenféle tyukszem-tapaszt és kenő-

csókat. Most azonban a Meissner-féle tyukszem-tapaszt

hat napi használata után képes voltam négy tyuksze-

met minden fájdalom nélkül eltávolítani. Tisztelet-

tel Popovic E. Livius, általm. tanító. 1 ft 15 kr.

Ersek Ujvár, 1887. január 29. Küldjön utánve-

tel a híres Meissner-tyukszem-tapaszból, melyet min-

denütt dícsenék. Mély tisztelettel Malinszky József.

Temesvár, 1888. február 12. — Szervény 1 ft

15 kr. A küldött tyukszem-tapaszt, mely min-

den varakozást találd, küldj. Reviczky Urb. m. k.

penzügy hivatalnok. 87 22-8

Pozega, 1887. február 21. Szervény 1 ft 15 kr.

A tyukszem-tapasza kitűnő szolgálatokat tett, kül-

dom az arat. Jovanovic A.

Széküldetik naponként Meissner gyógy-

szerész központi raktára által (Pécsen Mor-

uzetta) mely 1000 db. cs. és kir. aranyat fizet

annak, ki bebizonyítani képes, hogy

fenti nyilatkozatok bármelyike hamis, vagy

költött, vagy a fenti cég rokonaitól származ-

nak. Kapható Pécsen Sipőcz István gyógy-

szerésznél.

17275/886. sz.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírre teszi, hogy Weichert szül. Cserta Teréz és társai végrehajtónak Meglits Ferenc sellyei lakos végrehajtást szenvedő elleni 970 f. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a sellyei 45. sz. tjkvben felvett 61. hsz. 30. sorsz. ház, udvar és kertnek Meglits Ferencet illető telére 1088 f. a sellyei 204. sz. tjkvben felvett 309. hsz. fekvőségre 43. f. a sellyei 201. sz. tjkvben felvett 252 b. hsz. fekvőségre az árverést 19 f. t. b. enzel megállapított kikiáltási árakban elrendelte és hogy a fennebb eg jelölt ingatlan az 1887. évi június hó 6-ik napján délelőtti 10 órakor Sellyen a község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésárak 10%-át vagyis 108 f. 80 krt. 4 f. 30 krt. és 1 f. 90 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírral a kikiáltott kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszűr elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóságnak 1887. évi március hó 4-ik napján tartott üléséből.

kiadta

Kiss Géza,

kir. törvényszéki jegyző.

Női- és férfi-uszótermek. Gőz- és kádfürdők.

Van szerencsénk a t. cz. közönséget értesíteni, miszerint az általunk épített

UJ FÜRDŐ

1887. évi Május hó 9-én megnyitattik.

Ezen új fürdő a meleg évad alatt kizárólag hölgyek részére lesz nyitva. — A téli hónapokban délelőtt urak, délután pedig hölgyek által igénybe vehető. — Az új fürdő medenczéi naponként újból töltenek és hűvös időben melegítetnek.

Az új fürdő használatára 60 krajczáros új jegyek a pénztárnál kiadtnak. — Bérletben az árak mérsékeltetnek. — Az eddigi gőzfürdő továbbra is egész délelőtt és délután 5 óra után uraknak, — délután 2 óráról 5 óráig hölgyeknek szolgál.

Pécsen, 1887. Május hóban.

ENGEL ADOLF és FIAI

fürdőkezeléségre.

Ticho Bernát, Brünbn

Krautmarkt Nr 18.

(saját ház) szállít utánvétellel:

1000 kammaramaradeköt, 6 met, 40 cm., egy teljes úri öltözközt, moható 3 ft	1000 brünni posztó-maradek, 3 1/2 m. egy teljes úri öltözközt 4 ft 50 kr.
Tiz met. felpamut Cachemir, 100 cm. széles, minden színben, egy teljes ruhának 4 ft 50 kr.	Egy darab hazi vaszon, 29 1/2 becsi rőf. 4 ft 50 kr.
Tiz met. indiai-kelme, felgyapot, kettős szélesség, egy teljes öltözközt 5 ft	Egy darab rumburgi vaszon, 29 1/2 becsi rőf. a legjobb minőségű 4 ft 50 kr.
Tiz met. átszót kelme, kitűnő minőségű, 60 cm. széles 3 ft 80 kr.	Egy darab Chiffon, igen jó minőségű, 30 becsi rőf. teljes 5 ft 30 kr.
Tiz met. Dreidraht, igen tartos 2 ft 80 kr.	Egy darab king-szövet, 30 becsi rőf. teljes a jobb a vaszonnal 5 ft 80 kr.
a legjobb minőségű 4 ft 50 kr.	a legjobb minőségű 6 ft 50 kr.
Tiz met. ruhakelme vagy haloköntésnek való 60 cm. legnyabb 2 ft 50 kr.	Egy Jute-Garnitúra, legjobb minőségű, 2 ágy-1 asztal-terítő korul rojtval 3 ft 50 kr.
Tiz met. pamut-rips, minden színben, 60 cm. széles, egy öltözközt 3 ft 80 kr.	Egy rips-garnitúra, 2 ágy- és 1 asztal-terítő rojtval 4 ft 50 kr.
Tiz met. juh-gyapjú-kelme, kettős szélesség, egy egész öltözközt 8 ft 50 kr.	Egy maradek futószőnyeg, 10—12 méter hosszú, nagyon tartos 3 ft 50 kr.

Minta és árjegyzék ingyen és bérmentesen.

Máriacelli gyomorfájdalom.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy

Felülműha-

talban évsz-

húny, gyom-

orvosok és

illatú leleket,

felhívások, a-

vanyu felhív-

ások, kelma,

gyomorharat,

gyomorfájd-

omások, a-

képzések, a-

talános nyálka-

köpzések, a-

gyógyászok,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,

széküldetik,